

Bielsko-Biała, 7 kwietnia 2021 r.

UA.0003.5.2021
RM.0003.183.2021

Radni Rady Miejskiej w Bielsku-Białej-

Pani Dorota Piegzik-Izydorczyk
Pan Jerzy Bauer
Pan Janusz Buzek
Pan Rafał Ryplewicz

odpowieź na interpelację z dnia 30 marca 2021r. w sprawie budowy maszty telekomunikacyjnej stacji bazowej Play 4 przy ul. Andrzeja Boboli 49 w Bielsku-Białej.

W odpowiedzi na interpelację organ informuje, że na etapie ustalania warunków dla ww. inwestycji celu publicznego Inwestor przedłożył wymaganą dokumentację. W zakres tej dokumentacji wchodziła **kwalifikacja przedsięwzięcia** zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, sporządzoną w marcu 2019 r. Z kwalifikacji przedsięwzięcia wynikało, że w odległości wskazanej w rozporządzeniu, tj. do 70 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania anten sektorowych o mocach powyżej 1000 W przy maksymalnym ich pochyleniu, nie występują miejsca dostępne dla ludności.

W przedmiotowej sprawie każdą z sześciu anten sektorowych, które przewidziane są do realizacji w ramach niniejszej inwestycji, Wydział Ochrony Środowiska przeanalizował pod kątem spełnienia kryteriów określonych w § 2 ust.1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 w/w rozporządzenia, tj. równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIPR) wyznaczonej dla pojedynczej anteny oraz odległości miejsc dostępnych dla ludności od środka elektrycznego anteny, w osi głównej wiązki jej promieniowania.

Przedłożone we wniosku parametry anten wskazują, że anteny te nie kwalifikują przedsięwzięcia do mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Załączona przez Inwestora dokumentacja obejmowała również **analizę rozkładu pól elektromagnetycznych** wokół stacji bazowej, sporządzoną w marcu 2019 r, z której wynikało, że przewidywane maksymalne obszary pola o poziomach wyższych niż 0,1 W/m² dla maksymalnego pochylenia osi głównych wiązek anten sektorowych – nie wystąpią w miejscach przebywania i zamieszkania ludzi, stosownie do

rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

Przedstawione w dokumentacji anteny radioliniowe zostały wyłączone z katalogu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, stosownie do § 2 ust. 1 pkt 7 oraz § 3 ust. 1 pkt 8 w/w rozporządzenia.

W przedstawionej powyżej kwalifikacji i analizie dla przedmiotowej inwestycji, wykonanej przez inwestora, wzięto pod uwagę okoliczne nieruchomości i budynki występujące wzdłuż głównych wiązek promieniowania anten sektorowych. Stwierdzono, iż nie występują tam miejsca dostępne dla ludności, a maksymalne obszary pola o poziomach wyższych niż $0,1 \text{ W/m}^2$ nie występują również w miejscach dostępnych dla ludności, w miejscach zamieszkania i przebywania ludzi.

W związku z tym Wydział Ochrony Środowiska (pismo znak: OS-UZ.6220.18.2019.AS z dnia 20 maja 2019 r.) stanął na stanowisku, że nie była wymagana ocena oddziaływania na środowisko, ponieważ wskazane przedsięwzięcie nie kwalifikowało się do mogących znacząco oddziaływać na środowisko i tym samym nie wymagało uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikacji instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, z wyłączeniem radiolinii, do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się biorąc pod uwagę równoważną moc promieniowaną izotropowo (EIRP) wyznaczoną dla pojedynczej anteny oraz odległość miejsc dostępnych dla ludności od środka elektrycznego anteny, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny. Należy przy tym zwrócić uwagę, że przywołany wyżej przepis jako wartość służącą kwalifikacji wskazuje jedynie równoważną moc promieniowaną izotropowo dla konkretnej anteny, nie odnosząc się do kształtowanego w jej otoczeniu natężenia pola elektromagnetycznego.

Zgodnie z art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, *jeżeli mówimy o odległości miejsc dostępnych dla ludności* to przez miejsca te należy rozumieć wszelkie miejsca, z wyjątkiem tych, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego, ustalanych według istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości. Z kolei odległość miejsc dostępnych dla ludności od środka elektrycznego anteny będzie odcinkiem prostej, który wyznacza się wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anteny, uwzględniając azymut i pochylenie tej osi, a określenia odległości dokonuje się dla istniejącego stanu zagospodarowania otoczenia instalacji. Natomiast oś wiązki głównej promieniowania anteny będzie stanowiła linia poprowadzona wzdłuż kierunku wiązki głównej promieniowania anteny, przy czym wiązka główna to wiązka zawierająca kierunek maksymalnego promieniowania. Dla omawianej inwestycji położenie przedmiotowej wiązki występuje na wysokości powyżej 36,0 m npt.

Na podstawie obecnie obowiązujących przepisów równoważną moc promieniowaną izotropowo (EIRP) wyznacza się dla pojedynczej anteny nawet w sytuacji, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się inna realizowana lub zrealizowana instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna i radiolokacyjna. Zgodnie z powyższymi przepisami każdą antenę traktuje się jako indywidualną instalację i w taki też sposób należy tego rodzaju inwestycje kwalifikować do grup przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

W przypadku, gdy antena jest zbudowana z więcej niż jednego systemu nadawczego, należy zsumować ich równoważną moc promieniowaną izotropowo. Natomiast nie należy sumować mocy niezależnych anten, czy to wchodzących w skład tej samej, czy odrębnych inwestycji, co zostało dodatkowo wskazane w wyżej przytoczonych przepisach (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko § 2 ust.1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8). Uwzględniając powyższe oraz ze względu na literalne wskazanie w przepisach parametrów dla pojedynczej anteny należy stwierdzić, że przepis par.3 ust.2 pkt 3 ww rozporządzenia w kontekście sumowania oddzielnych anten nie powinien mieć zastosowania.

Powyższe stanowisko jest zgodne z interpretacją Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie zawartą w piśmie nr DOOŚ.WDŚ.APS.400.51.2018.dkz z 6 marca 2018 r. (nadal aktualną): „W świetle w/w przepisów rozporządzenia równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny. Przy kwalifikacji nie ma znaczenia czy na terenie tego samego zakładu czy obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna. Zamontowanie anten na tej samej wysokości, skierowanie ich w tym samym kierunku i pod tym samym kątem, również nie wpływa na kwalifikację, bowiem przedsięwzięciem jest pojedyncza antena spełniająca kryteria określone w w/w przepisach, a nie zespół anten. Przedmiotowe uwarunkowania prawne powodują, że dokonując kwalifikacji do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma podstaw do sumowania mocy anten – każdą z nich należy przeanalizować indywidualnie pod kątem spełnienia kryteriów określonych w § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 w/w rozporządzenia, tj. częstotliwości, równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) oraz odległości środka elektrycznego anteny od miejsc dostępnych dla ludności w osi głównej wiązki jej promieniowania.

Powyższa interpretacja jest zgodna ze stanowiskiem resortu środowiska wyrażonym w odpowiedzi na interpelację nr 10349 posła Łukasza Zbonikowskiego na pytanie nr 4 „Czy w przypadku, w którym dwie, trzy, cztery anteny są zawieszane na tej samej wysokości i azymucie, należy podać moc pojedynczej anteny, w której EIRP jest wspólne (superpozycja) i dlaczego” udzielono następujących wyjaśnień: „W przypadkach gdy anteny są zawieszane na tej samej wysokości i skierowane w tym samym azymucie, należy rozpatrywać równoważne moce promieniowane izotropowo poszczególnych anten odrębnie. Pojęcie równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) używane w technice antenowej ponownie,

zgodnie z cytowaną już normą, oznacza: "Zastępcza moc promieniowana (ERP) – iloczyn mocy doprowadzonej do anteny i zysku energetycznego anteny. Zysk energetyczny anteny może być odniesiony do anteny izotropowej, mówi się wówczas o zastępczej mocy promieniowanej izotropowo". Termin EIRP odnosi się do pojedynczej anteny. W związku z tym, jak to już napisano, należy rozpatrywać anteny pojedynczo, bez superpozycji".

Ponadto informuję, że zgodnie z art. 122a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zmianami)* inwestor obowiązany jest do wykonania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku:

- bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania instalacji lub urządzenia,
- każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji lub urządzenia, w tym zmiany spowodowanej zmianami w wyposażeniu instalacji lub urządzenia, o ile zmiany te mogą mieć wpływ na zmianę poziomów pól elektromagnetycznych, których źródłem jest instalacja lub urządzenie,
- każdorazowo w przypadku zmiany istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości skutkującej zmianami w występowaniu miejsc dostępnych dla ludności w otoczeniu instalacji lub urządzenia - na pisemny wniosek właściciela lub zarządcy nieruchomości, na której nastąpiła ta zmiana.

Wyniki pomiarów przekazuje się Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska i Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia wykonania pomiarów.

Wyjaśniam również, że w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego strony zawiadamia się w drodze obwieszczenia, a także w sposób zwyczajowo przyjęty, czyli na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim. Inwestorów oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości, na których będzie lokalizowana inwestycja celu publicznego, zawiadamia się na piśmie, zgodnie z art.53 ust.1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 27 marca 2020r. (Dz. U. 2020.293).

Kwestia rzeczywistego oddziaływania wybudowanego obiektu może stanowić przedmiot postępowania przed właściwym organem ochrony środowiska, tj. Wojewódzkim Inspektoratem Ochrony Środowiska w Katowicach Delegatura w Bielsku-Białej.

Z up. PREZYDENTA MIASTA

Przemysław Kamiński
ZASTĘPCA PREZYDENTA

Otrzymują:

1. adresat
2. Wydział Ochrony Środowiska i Energii
3. a.a.